

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiarum pro acerrima mœstitia qua anima Christiferæ virginis
contorta fuit, ob furiosam & inuerecundam nudationem, rigidissimam
super crucem extensionem, crudelissimam manuum & pedum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

& fortitudinem constantissimamq; fidelitatem, qua ad extremum vsque spiritum nunquam me Deo amantissimo subducam aut subtraham, nunquam ab eo recedam neque in cruce, neque in morte, nec in afflictione qualicumq;: immo nec à cruce vnquam abfolui petam, sed pati eam feruentissimè desiderem, quoad Domino visum fuerit: sed neq; terrenam vllam nec spiritalem quæram consolationem, quæ mihi crucem aut mollire possit, aut minuere. Deniq; nullam aliã hinc mercedem appetam, nisi vt ad Dei cedat honorem, gloriam & laudem, atque vt illi soli placeam, Amen.

Actio gratiarum pro acerrimo ac multiplici mœstitia, quæ mitissima Christifera Virginis anima contorta fuit, obsuriosam & inuē secundam nudationem, rigidissimam super cruce extensionem, crudelissimam manuum & pedum perforationem vnici filij sui.

T H R E N O S XIV.

Pientissima ac benignissima Domina, purissima & sacratissima Deipara virgo, totius pietatis & misericordix visceribus plena, represento nunc cū multis pijs animæ meæ lachrymis & singultibus cordi tuo virgineo inexplicabilem illum acerbissimū dolorem, quo velut amarissimo absynthio inebriata fuisti, dū indicibili cum tristitia & angustia ad ignominiosum supplicij locū filium laboriosissimè præ debilitate virium subsecuta aut potius concomitantium piarum mulierum manibus velut penè mortua prouecta, aut sæpius adiuta, eidem lasso & exhausto sceleratos illos carnifices vinum acidum & corruptum myrrha sefelletq; permixtum præbere conspexisti, cum in derisionem, tum in eius maiorem afflictionem & cruciatum, quo liuidi & furiosi illi canes quam essent in eum amaro ac virulento corde, manifestè prædebant, quando ne vnumquidē membrū in eo impunitum relinquere desudabant. Eia dulcissima virgo, quomodo amaricatum est tunc os cordis tu suauissimum, cum apponeretur ori eius poculum hoc acerbissimum. Quanta mœroris & angustix totam te quoq; illic corripuit acerbitas, dum tāta cum rabie & inclementia à crudelissimis illis canibus sibi vestes vulneribus agglutinatas abstrahi, ad cutem vsq; ignominiosè detegi, & omni circumspiciente plebe in conspectu acerrimorum hostium & illusorum suorum cum magno ibidem eum stare rubore & tremore coram intuita es, omnium factum opprobrium & abiectioem. O quàm graui tunc virgineum cor tuum mordebatur dolore: o quot sanctarum lachrymarum fontes profuderunt pudicissimi oculi tui, dum benedictam & sanctissimam carnem illam, quàm ita dulciter de Spiritu sancto concepisti, & nouem mensibus in utero aluisti, & tam delectabiliter lacte virginali potasti, & tam crebro in tuo castissimo reclinasti sinu, amplexans & genas deosculans, labijsq; labijs imprimens, dum eam inquam iam (si fortasè illum antea nudum non vidisti) aut si vulgi præssura præpedita etiamnum fuisti, in cruce es visu contemplata, vulneribus aded scatentem, aded sanguine pollutam, aded liuidam, aded laceratam & deformatam, nunc quoque in oculis impudicissimorum ipsum deridentium & blasphemantium detectam, adeoq; nudatam, vt ne quidem illi adesset quo verenda sua sancta contegeret.

O quàm immensus quoque tunc hisce tuis mœroribus affluxit angustiarum & dolorum impetus, dum oculis tuis, vt piè creditur, etiam carnalibus cernereres dulcissimo nato tuo in frigida petra residenti, ferocissimorum leonum manibus concluso, innumeris blasphemijs, exprobrationibus & iniurijs exposito, frigore quoque obrigescenti, stratum mortis præparari cum rapidissimo furore raptum,

dor-

Matt. 27.

Luc. 1.

Psal. 11.

dorsotenus & supinum immittissimè in illud deiici, tam rigorosè toto corpore in longum latumq; distrahi & distendi, vt membrorum eius compages dissoluerentur, omniaq; eius ossa dinumerari possent: dum etiam videres crasis obtusisq; clavis manus eius ac pedes durissimo crucis ligno crudeliter immobiliterq; astringi & affigi.

At si velis plebeculæ, aliorumq; impiorum Iudæorum cōcursu impetuoso, à tristi & immani hoc spectaculo seclusa propulsatè fuisti, etiam si prophetiæ spiritum plenissimè super omnes antiqui temporis vates haberes, cunctaq; clarè in spiritu contemplareris, nihilo secius, quamuis à memoto etiam fortassè flens & mœrens, sedisti, clamitationes fugientium & malignantium super nudato & prostrato filio tuo: sed & crebros validosq; malleorum ictus audisti.

Memento autem benignissima Domina, quomodo dissecebatur cor tuum dulcissimum, quomodo distendebantur ac dilacerabantur castissima materna viscera tua, quando dilecti nati tui brachia tam crudeliter in crucis patibulo sine culpa sunt extensa? O qualiter tinniebant ambæ aures tuæ sanctissimæ de clangore malleorum, in plagas dulcissimi filij tui grassantium, maternumq; cor tuum acutissimis dolorum clavis perfodientium. O quot pietatis fluctus ex pudicissimis oculis, o quot amaritudinis singultus ex purissimo pectore elicuere iniquæ illorum sanguinariorum canum insultationes, feroces latratus, subsannantia innumera verba & blasphemiaz? Pro vniuersis his mœroribus, angustijs, desolationibus, feruentissimisq; lachrymis & singultibus tuis, o virgo dolorosa, o mater lachrymosa, o amorosa Maria, benedico, laudo, & superalto te milliesq; saluto. Ave pijsima virgo Maria gratia plena, Amen.

Pro viscerosa compassione erga crucifixum Deum & castissimam matrem eius, item pro inuolutione seu reformatione veteris hominis, per sui in omnibus quæ extra Deum sunt abnegationem & resignationem, Precatio XIV.

O Columba mansuetissima o Domina castissima, o mater Dei sanctissima tam normiter filij tui doloribus & plagis vulnerata & afflicta, tam acerrimo intimæ compassionis gladio amplius quàm si proprio passâ fuisses in corpore profundissimè sauciata & transfixa: rogo te per misericordiam Dei & amaritudinem dulcissimi cordis tui, vicissim hanc misericordissimam in me exerceas crudelitatem (quippè quæ propter me vilissimum, immanes hos cruciatus cum vnico filio tuo fidelissimè sustinuisti) vt tua & prædulcissimi nati tui vulnera, dolores & mœstitiæ, cordis mei penetralia, salutaris contritionis & compassionis vulneribus sauciet, in delinenterq; cruciet: ferrei, crasse obtusisq; eius clauis, timore & amore inseparabiliter ipsius cruci tam validè, tamq; strenua imitatione me affigat, vt amodò de hoc mundo nil mihi sapiat, nil me afficiat, nil alluceat, nil cor meum detineat, nisi filius tuus & hic crucifixus, quo in vera deuotione, & profunda cordis gratitudine, in amara contritione & viscerosa compassione sedulò rememoram miseriam Domini Dei mei, & diem amaram, qua eum languor amoris nostri superauit, & vsque ad mortem perduxit, vt ad quamcumq; exhibendam ei dilectionis vicissitudinem per quotidianam assiduam, feruentemq; mei abnegationem & resignationem, veterem meum & corruptum hominem, cum omnibus concupiscètijs & vitijs suis crucifigam cum ipso atq; mortificem, quo morte hac salubri spiritus viuificetur & in nouitatem vitæ, in splendorem virtutum, cœlestium rore gratiarum